

Le refus

II. PARLÉ

Le comte Bougard de Valence fait au comte Garin de Beaucaire une guerre terrible, mortelle. Chaque jour il se présente aux murs de la ville avec cent chevaliers et dix mille sergents. Il brûle sa terre, il dévaste son pays, il tue ses hommes.

Garin est vieux, fatigué.

Il a un fils, Aucassin. Beau, élégant, grand, il a les jambes, les pieds, le corps et les bras bien faits. Il a les cheveux blonds et très bouclés, les yeux vifs et rieurs, le visage lumineux et allongé, le nez haut et bien planté. Il a mille qualités, sans le moindre défaut. Mais Amour, le souverain maître, s'empare de lui.

Son père et sa mère lui disent :

- Cher fils, prends donc tes armes et monte à cheval ! Défends ta terre, aide tes sujets.

-Père, répond Aucassin, que dites-vous là ? Si vous m'empêchez d'épouser Nicolette, ma douce amie, que j'aime tant, vous ne me verrez plus paraître dans aucun tournoi, ni vous défendre par les armes contre vos ennemis.

-Fils, dit le père, c'est impossible. Laisse Nicolette ; c'est une captive¹ qui vient de l'étranger ; le vicomte de la ville l'a achetée aux Sarrasins et l'a amenée ici. Il l'a fait baptiser, elle est sa filleule. Bientôt, il va la marier à un jeune homme qui lui gagnera honorablement son pain. Cela ne te concerne pas ! Si tu veux prendre femme, je te donnerai la fille d'un roi ou d'un comte.

Αφήγηση

Ο κόμης Μπουγκάρ της Βαλάνς έκανε πόλεμο με τον κόμη Γκαρέν της Μποκέρ τόσο βίαιο, τόσο φοβερό και τόσο θανατηφόρο, που δεν ξημέρωνε καμιά ημέρα χωρίς να παρουσιαστεί στις πύλες, στα τείχη, στα σύνορα της πόλης με εκατό ιππείς και δέκα χιλιάδες στρατιώτες, πεζούς κι εφιπίπους: του έκαιγε τη γη του, κατέστρεφε τη χώρα του, σκότωνε τους ανθρώπους του.

Ο κόμης Γκαρέν της Μποκέρ ήταν ένας γέρος κουρασμένος που είχε ζήσει τη ζωή του. Δεν είχε κανένα διάδοχο, αγόρι ή κορίτσι, εκτός από ένα αγόρι νέο της αυλής, μόνο γιο. Αυτός ήταν όπως θα σας πω:

Αυτός ο νεαρός κύριος ονομαζόταν Οκασέν. Ωραίος, κομψός, ψηλός, είχε κνήμες, πόδια, σώμα και χέρια καλοφτιαγμένα. Είχε μαλλιά ξανθά και πολύ σγουρά, μάτια ζωντανά και γελαστά, πρόσωπο φωτεινό και μακρόστενο, μύτη ψηλή και καλοβαλμένη. Ήταν φορτωμένος με τόσα προτερήματα που δεν υπήρχε χώρος πάνω του για κανένα ελάττωμα. Αλλά ο Έρωτας, ο ανώτατος αφέντης, τον είχε κυριεύσει σε τέτοιο σημείο, ώστε δεν ήθελε να ιππεύσει, ούτε να πάρει τα όπλα, ούτε να πάει στις κονταρομαχίες, ούτε να εκτελέσει κανένα από τα καθήκοντά του.

Ο πατέρας του και η μητέρα του του έλεγαν:

— Καλέ μας γιε, πάρε λοιπόν τα όπλα, ανέβα σ' άλογο, υπερασπίσου τη γη σου, βοήθα τους υπηκόους σου. Αν σε βλέπουν ανάμεσά τους, θα υπερασπιστούν καλύτερα τους ανθρώπους τους και τα αγαθά τους, τη γη σου και τη δική μας.

— Πατέρα, λέει ο Οκασέν, τι λέτε; Ο Θεός να μου αρνηθεί ό,τι μπορώ να του ζητήσω αν δεχτώ μια φορά καβαλάρης σε άλογο να πάρω μέρος σε συγκρούσεις και μάχες ή ν' ανταλλάξω χτυπήματα με ιππείς, αν δε μου επιτρέψετε να παντρευτώ τη Νικολέτ, γλυκιά μου φίλη, που τόσο αγαπώ!

— Για μου, ξανάρχισε ο πατέρας, αυτό δεν μπορεί να γίνει. Απαρνήσου τη Νικολέτ. Είναι μια αιχμάλωτη φερμένη από μια ξένη χώρα, που ο υποκόμης της χώρας αυτής αγόρασε απ' τους Σαρακηνούς και την έφερε εδώ την κράτηση στην κολυμπήθρα και τη βάφτισε έγινε βαφτιστικιά του: σύντομα θα της δώσει για σύζυγο ένα νέο που θα κερδίζει τίμια το ψωμί του. Αυτό δεν έχει καμιά σχέση με σένα. Αλλά αν θέλεις να πάρεις γυναίκα, θα σου δώσω την κόρη κάποιου βασιλιά ή κόμη: δεν υπάρχει άντρας στη Γαλλία, που να μην μπορείς να έχεις την κόρη του, αν εσύ το επιθυμείς.

¹ prisonnière